

# РЕШЕНИЕ

№ 953

гр. София, 17.02.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,**  
в публично заседание на 05.11.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Галин Несторов**

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **4464** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно - процесуалния Кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Д. М. Г., чрез проц. представител адв. А. П. – САК, срещу заповед № РА-29-03/07.03.2019 г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол” - СО, с която, на основание чл. 223, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 178, ал. 4 и 6 от ЗУТ е забранено ползването и достъпа до строеж: „Промяна предназначението на жилищна сграда в дом за стари хора”, находящ се в УПИ III-1310, кв. 26 по плана на ф. С., местност „О. купел”, с административен адрес: [населено място], район „О. купел”, [улица], ползван в нарушение на чл. 178, ал. 4 от ЗУТ и е наредено в 3 – дневен срок от изтичане на срока по 1.т.2 изпълнителния директор на [фирма], да прекъсне електрозахранването на строежа: „Промяна предназначението на жилищна сграда в дом за стари хора”, находящ се в УПИ както и на изпълнителния директор на [фирма] да прекъсне водоснабдяването на строежа. Жалбоподателят чрез проц. представител навежда доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, поради съществено противоречие адм. – производствените правила и с материално – правните норми на Закона за устройство на територията /ЗУТ/. Твърди се, че обектът не представлява строеж, въведен е в експлоатация, изграден е при наличие на съответни строителни книжа и при несъществено отклонение от същите. В съдебно заседание същият не се представлява.

Ответникът, редовно призован, се представлява в съдебно заседание, изразява

становище чрез юриск. С. за неоснователност на жалбата, претендира юриск. възнаграждение, не прави възражение за прекомерност на адв. хонорар.

Заинтересуваните страни - [фирма] и Фондация „ДВ СВЕТА А." са редовно уведомени, като втората се представлява в с.з. от адв. В., който се присъединява към мотивите изложени в жалбата и иска отмяна на заповедта, претендира разноски по списък.

Административен съд – София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове като по същество намира същата за неоснователна.

Съдът, съобразно изискването на чл. 168 от АПК – въз основа на представените от страните доказателства следва да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК като не е обвързан от твърденията на страните, относно незаконосъобразността на оспорваната заповед и е длъжен да изследва и обсъди всички въпроси, които имат отношение към законосъобразността ѝ.

В резултат на тази проверка, съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган, на основание чл. чл. 223, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 178, ал. 4 и 6 от ЗУТ, в пределите на делегираната му компетентност със заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г. и в предвидените от чл. 59 АПК и чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ форма и съдържание. Същият е издаден при спазване на процесуално – правните норми, при липса на допуснато нарушение на материалния закон.

От фактическа страна се установи следното, съобразно събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства. В процесната заповед са изложени следните факти и обстоятелства по случая, които се установяват от всички писмени доказателства по делото и от заключението по СТЕ:

Във връзка с постъпило в район „О. купел“ писмо с вх. № РОК18-ДИ04-52/01.03.2018 г. на началника на Шеста РС „ПБЗН“ и правомощията им по чл. 223, ал. 2 от ЗУТ на 07.11.2019 г., длъжностни лица от районната администрация по преписка № САГ19-ТКОО-232/2019 г. извършват проверка на място и по документи на строеж: „Промяна предназначението на жилищна сграда в дом за стари хора“, находящ се в УПИ III - 1310, кв. 26 по плана на гр .С., местност „О. купел“, с административен адрес: [населено място], район „О. купел“, [улица].

Съгласно постановление от 13.10.2015 г. за възлагане на недвижим имот по изпълнително дело №20108410402789/2010 г. на ЧСИ Н. М., с рег. №841 на К. ня ЧСИ, имотът заедно с построените в него двуетажна жилищна сграда и гараж са собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Д. М. Г..

Съгласно представен договор за наем от 07.03.2017 г. строежът се ползва от [фирма],[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от С. С. Н. и фондация „ДВ СВЕТА А.", код по БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявана от Д. В.. Строежът представлява двуетажна жилищна сграда, нанесена в КККР на АГКК с идентификатор 68134.4337.1310.1, която е разположена в ПИ с идентификатор 68134.4337.1310, за който е отреден УПИ III - 1310, кв.26, местност „О. купел".

За сградата има одобрен проект и е издадено разрешение за строеж № 199/19.10.2009 г. на главния архитект на район „О. купел" и удостоверение за въвеждане в експлоатация № 1389/19.12.2009 г. на директора на Дирекция „Контрол по строителството" за строеж: „Преустройство на сутерен и таван от жилищна сграда". От приложената документация е видно, че строежът има жилищен характер с код 100 от Класификатора за предназначение на сградите, на съоръженията на техническата инфраструктура със самостоятелни обекти и на самостоятелните обекти в тях (Приложение №4 към чл.16, ал.3 от Наредба №РД-02-20-05/2016г. на МРРБ).

При извършената проверка на място е установено, че жилищната сграда се ползва от ФОНДАЦИЯ „ДВ СВЕТА А.", като в сградата са настанени възрастни хора, които се нуждаят от непрекъснати медицински грижи и на които се оказват медико-социални услуги от нает персонал - лекар, медицинска сестра, санитар и др. Горното се потвърждава и от публикуваните от ФОНДАЦИЯ „ДВ СВЕТА А." обяви за работа в сайт. От извършената проверка на място се установява от служителите, че жилищната сграда се ползва като заведение за социални грижи, което има код 260 от Класификатора за предназначение на сградите на съоръженията на техническата инфраструктура със самостоятелни обекти и на самостоятелните обекти в тях (Приложение №4 към чл.16, ал.3 от Наредба №РД-02-20-05/2016г. на МРРБ).

При извършена проверка по документи в техническия архив на районната администрация е установено, че за строежа няма издадено разрешение за промяна на предназначението и удостоверение за въвеждането му в експлоатация. Не са представени изисканите с предписание от 21.06.2018 г. до управителя на ФОНДАЦИЯ „ДВ СВЕТА А." документи, разрешаващи осъществяваната медикосоциална дейност. Видно от приложения договор за наем, строежът се ползва като дом за възрастни хора в периода 2017 г.-2018 г., без извършената промяна да е разрешена по законоустановения ред, с оглед на което и не попада в хипотезата на § 16 от ПР на ЗУТ и § 127 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ.

Строежът е пета категория, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 5, б. „г" от ЗУТ и чл.11 от Наредба № 1/30.07.2003 г. на МРРБ за номенклатурата на видовете строежи.

Установените обстоятелства са отразени в констативен акт № 35/07.11.2018 г., съставен от длъжностни лица от район „О. купел", с което е започнато административно производство по реда на чл. 178, ал. 6 от ЗУТ за забрана ползването на строежа.

За съставения констативен акт, с писмо с изх. №Р. 18-ДИ04-52/30/20.11.2018 г., районната администрация уведомява собственика на строежа - [фирма], както и ползвателите - [фирма] и ФОНДАЦИЯ „ДВ СВЕТА А.". Писмото е получено от С. Н., управител на [фирма] на 22.11.2018 г., видно от ИД 38 1618 00.157С. Писмата до Е. ДИЗАЙН"АД и ФОНДАЦИЯ „ДВ СВЕТА А." се връщат непотърсени, видно от известия за доставяне съответно ИД Р8618 007Е 6 и ИД Р8618 00151А 2, поради което, на 08.01.2019г. е залепено съобщение по реда на § 4, ал.2 от ДР на ЗУТ на адреса и на таблото за съобщения в сградата на район „О. купел", за което е съставен протокол от служители на районната администрация. На 14.01.2019 г. констативният акт е връчен лично на Д. М. Г. - изпълнителен директор на [фирма].

В законоустановения срок, по съставения констативен акт постъпва придружително писмо с вх. № РОК19-ТД26-52/21.01.2019 г. от Д. Г. - Изпълнителен доректор на [фирма], с приложено възражение от Д. В. - управител на ФОНДАЦИЯ „ДВ СВЕТА А.". Няма постъпили възражения от САНУС А." Е., видно от съставения от служители

на район „О. купел" протокол от 23.01.2019 г.

Въз основа на изложеното е издадена процесната заповед № РА-29-03/07.03.2019 г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол” - СО, с която, на основание чл. 223, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 178, ал. 4 и 6 от ЗУТ е забранено ползването и достъпа до строеж: „Промяна предназначението на жилищна сграда в дом за стари хора”, находящ се в УПИ III-1310, кв. 26 по плана на ф. С., местност „О. купел”, с административен адрес: [населено място], район „О. купел”, [улица]

По делото е прието заключение по изготвена СТЕ от в.л. инж. АН. А., неоспорено от страните, което се кредитира изцяло от съда в техническата част като обосновано и обективно изготвено.

В същото се отразява следното:

Жилищната сграда , находящ се в УПИ III-1310, кв. 26 по плана на [населено място], ул. „К.“ № 23, се ползва за настаняване (живеене) на възрастни хора , които в го-голямата им част са неподвижни и за които се полагат грижи- подслон, храна, обслужване и медицински грижи.

При огледа на място в.л. установява, че видимо няма направени преустройства, които да засягат конструкцията на сградата, има изградени допълнителни преградни стени за обособяване на самостоятелни стаи и помещения на всички етажи, но същите не засягат носещата конструкция на сградата, не изменят съществено функционалното разпределение и предназначение. Не са извършвани СМР, с които да бъде променено натоварването върху конструкцията на сградата.

Сградата е регистрирана в Столична регионална здравна инспекция , като обект с обществено предназначение с рег. № [ЕГН] от 22.03.2017 г. , като „Пансион за възрастни хора“ с дейност: временно настаняване на възрастни хора, на името на Фондация „ДВ Света А.“. По данни на г-жа Н. (служител) на Фондация „ДВ Света А.“ сградата се ползва за пансион за временно настаняване на нуждаещи се хора за срок до три месеца.

При огледа на място се установява, че жилищната сграда, находяща се в УПИ III-1310, кв. 26 по плана на [населено място], ул. „К.“ № 23 се ползва за социални услуги- дом за настаняване (живеене) на възрастни хора, където се полагат социални грижи за възрастните хора, го-голямата част от които са неподвижни .

Заключението по задачите е следното:

По задача 1:

Видно от приложените по делото документи сградата на ул. К.№23 в [населено място] е регистрирана под индивидуален рег. №[ЕГН] на 22.03.2017г. в регистъра на обектите с обществено предназначение на СРЗИ , като „пансион за възрастни хора“ с вид дейност: временно настаняване на възрастни хора, съгласно извадката на стр. 99 от делото.

Сградата по удостоверение за ползване е с предназначение: еднофамилна жилищна, а в действителност при огледа на място се установява, че жилищната сграда, находящ се в УПИ III-1310, кв. 26 по плана на [населено място], ул. „К.“ № 23 се ползва за социални услуги - дом за настаняване (временно) на възрастни хора, където се полагат социални грижи за възрастните хора , по-голямата част от които са неподвижни.

Относно промяната на функционалното разпределение при огледа на място се установява, че на първия етаж дневната е преградена с леки преградни стени от

алуминиева конструкция, като са обособени две нови стаи в които има настанени възрастни хора и преходна трапезария с кухненски бокс; на втория и третия етаж дневните също са преградени с леки прегради, като са обособени на всеки от етажите: коридор и три стаи в които има също настанени възрастни хора.

Извършените СМР не засягат елементи на носещата конструкция, извършените промени сами по себе си представляват текущ ремонт по смисъла на § 5, т. 43 от ЗУТ, за които съгласно чл.151, ал.(1) ,т.1 от ЗУТ не се изисква разрешение за строеж.

Съгласно § 5, т. 41 от ПР на ЗУТ "промяна на предназначението" на обект или на част от него е промяната от един начин на ползване в друг съгласно съответстващите им кодове, представляващи основни кадастрални данни и определени, съгласно Закона за кадастъра и имотния регистър и нормативните актове за неговото прилагане.

В Приложение № 4 към чл. 16, ал. 3 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, обн., ДВ, бр. 4 от 13.01.2017 г., се съдържа класификатор с изчерпателно изброяване на кадастралните единици и съответстващите им кодове.

Съгласно посочения класификатор:

- Т.1: сгради за постоянно и временно обитаване : жилищна сграда -еднофамилна е с код 100; за друг вид сграда за обитаване е с код 190;

-т. 2 обществени сгради - заведение за социални нужди е с код 260,

-т. 4 самостоятелни обекти в сгради – за здравни и социални услуги са с код 590

Според в.л. промяната на функционалното разпределение на помещенията и предназначението не се променят изчисленията на строителната конструкция на жилищната сграда, съгласно изискванията на правилата и нормативите за проектиране на строителни конструкции. Жилищната сграда отговаря на нормативите за носимоспособност, устойчивост и дълготрайност при експлоатационни и сеизмични натоварвания.

Предвид различните кодове по класификатора за предназначение на сградите, при промяна в начина на ползване на еднофамилната жилищна сграда с код 100 в друг вид сграда за обитаване с код 190, становището на в.л. е, че се налага промяна на предназначението, както и издаване на разрешение за строеж. В този смисъл е и разпоредбата на ал. 2 на чл. 95 от Наредба №7/2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, съгласно която правилата и нормативите при проектиране на жилищни сгради и жилища не се отнасят за жилищни сгради за временно обитаване - ..., пансионати , ..., които не са предназначени за постоянно обитаване.

По задача 2:

Сградата, находяща се в УПИ III-1310, кв. 26 по плана на [населено място], ул. „К.“ № 23 по документ за собственост и данни от КККР е с предназначение: еднофамилна жилищна, ниско застрояване с кота корниз до 10 м., свободно разположена в имота и като такава, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 5 , буква „а“ от ЗУТ е пета категория.

Приложените по делото разрешение за строеж № 199 от 19.10.2009 г. издадено от гл. арх. на район „О. купел“ и удостоверението за въвеждане в експлоатация се отнасят за обект: „преустройство на сутерен и таван от жилищната сграда“, находящи се в УПИ III-1310, кв. 26, м. О. купел“, което по смисъла на чл. 137, ал.1, т.5 , буква „г“ от ЗУТ също е пета категория.

Самото преустройство от 2009 г. не засяга начина на ползване на еднофамилната

жилищна сграда, а се отнася само за преустройство на част от сградата. Оформят се:

-В сутерена от гараж-фитнес;

-В сутерена от мазе – помещение за масаж;

-В таванския етаж от сушилня и склад- дневна, две стаи и баня;

Обектът е регистриран под индивидуален рег. № [ЕГН] на 22.03.2017 г. в регистъра на обектите с обществено предназначение на СРЗИ, като „пансион за възрастни хора“ с вид дейност: временно настаняване на възрастни хора, съгласно извадката на стр. 99 от делото.

Съгласно Наредба №1/30.07.2003г. за номенклатура на видовете строежи, Приложение № 2 т. 3: Видовете обекти за обществено обслужване в областта на социалните услуги са сградите и самостоятелните обекти в сгради за предоставяне на социални услуги в общността и в специализирани институции по реда на Закона за социалното подпомагане и правилника за неговото прилагане. Съгласно чл. 137, ал. 1, т. 5, буква “б“ от ЗУТ и чл. 10, ал. 1 т. 1 и 4 от Наредба №1/2003г. за номенклатура на видовете строежи /сграда за обществено обслужване с разгъната застроена площ до 1000 м<sup>2</sup>, вкл., или с капацитет до 100 места вкл. за посетители, съгласно Приложение№2/ е пета категория.

По задача 3:

Извършените СМР не засягат елементи на носещата конструкция, извършените промени сами по себе си представляват текущ ремонт по смисъла на § 5, т. 43 от ЗУТ, за които съгласно чл.151, ал.(1) ,т.1 от ЗУТ не се изисква разрешение за строеж, но промяната на начина на ползване на еднофамилната жилищна сграда с код 100 в друг вид сграда за обитаване с код 190, налага промяна на предназначението, както и издаване на разрешение за строеж.

Извършените промени не удовлетворяват изискванията на чл. 40е от ППЗСУ. Изградените леки преградни стени от алуминиеви конструкции са с цел обособяване на повече спални помещения.

Сградата не е пригодена за хора с увреждания (няма асансьор, няма рампи за съответните етажи осигуряващи достъп на хора с увреждания). Кухнята в момента е обособена в гараж, който е самостоятелна постройка до жилищната сграда. В обекта няма помещения за хранене. Храненето на настанените се осъществява по стаите, в леглата.

Настоящият състав на съда намира, че административният акт е издаден в съответствие с материалноправните норми на ЗУТ и при липса на съществени нарушения на адм. – производствените правила.

Обжалваната заповед е издадена на основание чл. 223, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 178, ал. 4 и 6 от ЗУТ е забранено ползването и достъпа до строеж: „Промяна предназначението на жилищна сграда в дом за стари хора“, находящ се в УПИ III-1310, кв. 26 по плана на ф. С., местност „О. купел“, с административен адрес: [населено място], район „О. купел“, [улица], ползван в нарушение на чл. 178, ал. 4 от ЗУТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 223, ал. 1, т. 1 и 6 от ЗУТ, за строежите от четвърта, пета и шеста категория кметът на общината (района) или упълномощено от него длъжностно лице забранява ползването на строежи или на части от тях, които не са въведени в експлоатация по установения ред или се ползват не по предназначението си съгласно издадените строителни книжа и условията за въвеждане в експлоатация.

Според чл. 178, ал. 4 и 6 от ЗУТ, не се разрешава строежи или части от тях да се

ползват не по предназначението им или в нарушение на условията за въвеждане в експлоатация като на основание ал. 6 от същата разпоредба, при нарушения на ал. 1 и 4 на строежи от четвърта и пета категория кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице въз основа на съставен констативен акт забранява с мотивирана заповед ползването на строежите и разпорежда тяхното освобождаване, прекъсване на захранването им с електрическа и топлинна енергия, с вода, газ, телефон и други. Разпореждането е задължително за доставчиците и се изпълнява незабавно.

Съдът намира, че липсват допуснати в хода на производството съществени нарушения на адм. – производствените правила. Взети са предвид направените възражения, извършен е анализ на всички писмени документи в хода на производството като същите не са обсъдени от адм. орган. Съставен е констативен акт в присъствие на служители на наемателя на строежа.

Съгласно приетото заключение на вещото лице, извършените на място СМР съответстват на издадените разрешения за строеж, но липсва издадено разрешение за строеж за извършеното преустройство на сградата от жилищна в такава, която се ползва за соц. услуги.

Сградата, находяща се в УПИ III-1310, кв. 26 по плана на [населено място], ул. „К.“ № 23 по документ за собственост и данни от КККР е с предназначение: еднофамилна жилищна, ниско застрояване с кота корниз до 10 м., свободно разположена в имота и като такава, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 5 , буква „а“ от ЗУТ е пета категория.

Приложените по делото разрешение за строеж № 199 от 19.10.2009 г. издадено от гл. арх. на район „О. купел“ и удостоверението за въвеждане в експлоатация се отнасят за обект: „преустройство на сутерен и таван от жилищната сграда“, находящи се в УПИ III-1310, кв. 26, м. О. купел“, което по смисъла на чл. 137, ал.1, т.5 , буква „г“ от ЗУТ също е пета категория.

Самото преустройство от 2009 г. не засяга начина на ползване на еднофамилната жилищна сграда, а се отнася само за преустройство на част от сградата.

Обектът е регистриран под индивидуален рег. № [ЕГН] на 22.03.2017 г. в регистъра на обектите с обществено предназначение на СРЗИ, като „пансион за възрастни хора“ с вид дейност: временно настаняване на възрастни хора, съгласно извадката на стр. 99 от делото.

Съгласно Наредба №1/30.07.2003г. за номенклатура на видовете строежи, Приложение № 2 т. 3: Видовете обекти за обществено обслужване в областта на социалните услуги са сградите и самостоятелните обекти в сгради за предоставяне на социални услуги в общността и в специализирани институции по реда на Закона за социалното подпомагане и правилника за неговото прилагане. Съгласно чл. 137, ал. 1, т. 5, буква “б“ от ЗУТ и чл. 10, ал .1 т. 1 и 4 от Наредба №1/2003г. за номенклатура на видовете строежи /сграда за обществено обслужване с разгъната застроена площ до 1000 м<sup>2</sup>, вкл., или с капацитет до 100 места вкл. за посетители, съгласно Приложение№2/ е пета категория.

По делото действително се установи, че извършените СМР не засягат елементи на носещата конструкция, извършените промени сами по себе си представляват текущ ремонт по смисъла на § 5, т. 43 от ЗУТ, за които съгласно чл.151, ал.(1) ,т.1 от ЗУТ не се изисква разрешение за строеж.

Според § 5, т. 41 от ПР на ЗУТ "промяна на предназначението" на обект или на част от него е промяната от един начин на ползване в друг, съгласно съответстващите им кодове, представляващи основни кадастрални данни и определени, съгласно Закона за

кадастъра и имотния регистър и нормативните актове за неговото прилагане.

В Приложение № 4 към чл. 16, ал. 3 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, обн., ДВ, бр. 4 от 13.01.2017 г., е налице класификатор с изчерпателно изброяване на кадастралните единици и съответстващите им кодове.

Съгласно класификатора:

- Т.1: сгради за постоянно и временно обитаване : жилищна сграда -еднофамилна е с код 100; за друг вид сграда за обитаване е с код 190;

-т. 2 обществени сгради - заведение за социални нужди е с код 260,

-т. 4 самостоятелни обекти в сгради – за здравни и социални услуги са с код 590.

Съдът намира, че в случая начинът на ползване определя предназначението на сградата като такава с код 260 – за социални услуги, но не и като такава с код 100, за каквато е издадено действащото удостоверение за въвеждане в експлоатация.

Предвид различните кодове по класификатора за предназначение на сградите, при промяна в начина на ползване на еднофамилната жилищна сграда с код 100 в друг вид сграда за обитаване с код 190 или 260, становището и на в.л. е, че се налага промяна на предназначението, както и издаване на разрешение за строеж. Според чл. 95, алц 2 от Наредба №7/2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, съгласно която правилата и нормативите при проектиране на жилищни сгради и жилища не се отнасят за жилищни сгради за временно обитаване - ..., пансионати , ..., които не са предназначени за постоянно обитаване. Тази разпоредба още един път обуславя промяна на предназначението на сградата, посредством издаване на съответно разрешение за строеж.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че са налице изложените в процесната заповед фактически и правни основания за издаването ѝ и по-конкретно – тази на чл. 178, ал. 4 от ЗУТ, според която не се разрешава строежи или части от тях да се ползват не по предназначението им или в нарушение на условията за въвеждане в експлоатация.

При тези обстоятелства, отразеното в заповедта като фактология се установява по делото, поради което е налице посоченото правното основание за издаването ѝ, като същата се явява правилна и законосъобразна от материална и процесуална страна.

По изложените съображения обжалваната заповед е нзаконсъобразна, а подадената срещу същата жалба – неоснователна, което налага отхвърлянето ѝ.

От ответника се прави изявление за присъждане на разноски по делото, което е основателно и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, при този изход на спора следва да се определи размер на разноските за юриск. възн. 100 лева, които следва да се присъдят по делото.

Водим от горното и на основание и чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 33 състав

## **РЕШИ:**

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Д. М. Г., чрез проц. представител адв.



А. П. – САК, срещу заповед № РА-29-03/07.03.2019 г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол” - СО, с която, на основание чл. 223, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 178, ал. 4 и 6 от ЗУТ е забранено ползването и достъпа до строеж: „Промяна предназначението на жилищна сграда в дом за стари хора”, находящ се в УПИ III-1310, кв. 26 по плана на ф. С., местност „О. купел”, с административен адрес: [населено място], район „О. купел”, [улица];

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Д. М. Г. ДА ЗАПЛАТИ на Столична община, разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от уведомяването пред Върховния административен съд на Република България.

**СЪДИЯ:**